

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä huhtikuuta 2002

asiassa C-143/00 (High Court of Justice esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Boehringer Ingelheim KG, Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd, SmithKline Beecham plc ja Eli Lilly and Co. ym. vastaan Swingward Ltd ja Dowelhurst Ltd⁽¹⁾

(Tavaramerkit – Direktiivi 89/104/ETY – Direktiivin 89/104/ETY 7 artiklan 2 kohta – Tavaramerkkioikeuden sammuttaminen – Lääkkeet – Rinnakkaistuonti – Tavaramerkillä varustettujen tuotteiden uudelleen pakkaaminen)

(2002/C 144/08)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-143/00, jonka High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Boehringer Ingelheim KG ja Boehringer Ingelheim Pharma KG ja Swingward Ltd ja Boehringer Ingelheim KG ja Boehringer Ingelheim Pharma KG vastaan Dowelhurst Ltd ja Glaxo Group Ltd vastaan Swingward Ltd ja Boehringer Ingelheim KG ja Boehringer Ingelheim Pharma KG vastaan Dowelhurst Ltd ja Glaxo Group Ltd ja The Wellcome Foundation Ltd vastaan Dowelhurst Ltd ja SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc ja SmithKline & French Laboratories Ltd vastaan Dowelhurst Ltd ja Eli Lilly and Co. vastaan Dowelhurst Ltd ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan talousalueesta 2 päivänä toukokuuta 1992 tehdyllä sopimuksella (EYVL 1994, L 1, s. 3), 7 artiklan 2 kohdan sekä EY 28 ja EY 30 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: osstopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 23.4.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston

direktiivin 89/104/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan talousalueesta 2 päivänä toukokuuta 1992 tehdyllä sopimuksella, 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkin haltija voi vedota tavaramerkkiin perustuviin oikeuksiinsa estääkseen rinnakkaistuojaa pakkaamasta lääkkeitä uudelleen, jollei tämän oikeuden käyttäminen myötävaikuta markkinoiden keinotekoiseen jakamiseen jäsenvaltioiden välillä.

- 2) Lääkkeiden pakkaaminen uudelleen siten, että pakkaukset korvataan toisilla, on objektiivisesti arvioiden välttämätöntä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, jos ilman uudelleen pakkaamista näiden lääkkeiden tosiasiallisen pääsyn kyseisille markkinoille tai niiden huomattavalle osalle on katsottavan estävän sen takia, että merkittävä osuus kuluttajista tuntee voimakasta vastahakoisuutta uudelleen merkittyjä lääkkeitä kohtaan.
- 3) Rinnakkaistuojan on kaikissa tapauksissa täytettävä etukäteen tehtävää ilmoitusta koskeva vaatimus, jotta hänellä on oikeus pakata tavaramerkillä varustettuja lääkkeitä uudelleen. Jos rinnakkaistuoja ei täytä tätä vaatimusta, tavaramerkin haltija voi kieltää uudelleen pakatun lääkkeen myynnin. Rinnakkaistuojan itsensä on ilmoitettava tavaramerkin haltijalle suunnitellusta uudelleen pakkaamisesta. Riitatapauksessa kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat huomioon ottaen, onko tavaramerkin haltijalla ollut kohtuullisesti aikaa reagoida uudelleen pakkaamista koskevaan suunnitelmaan.

(1) EYVL C 233, 12.8.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

25 päivänä huhtikuuta 2002

asiassa C-154/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 85/374/ETY – Tuotevastuu – Virheellinen täytäntöönpano)

(2002/C 144/09)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-154/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Patakia) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehinään

A. Samoni-Rantou, G. Alexaki ja S. Vodina), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Kreikan valtio on pannut tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY (EYVL L 210, s. 29) 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan ainoastaan osittain täytäntöön, kun ei se ole säätänyt kansallisessa lainsäädännössään kyseisessä säännöksessä tarkoitetusta 500 euron omavastuusta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. von Bahr, D. A. O. Edward, A. La Pergola ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 25.4.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Helleenien tasavalta ei ole noudattanut tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se ei ole säätänyt kansallisessa lainsäädännössään kyseisessä säännöksessä tarkoitetusta 500 euron omavastuusta.*
- 2) *Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 176, 24.6.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

18 päivänä huhtikuuta 2002

asiassa C-290/00 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Johann Franz Duchon vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (¹)

(Siirtotyöläisten sosiaaliturva – EY:n perustamissopimuksen 48 ja 51 artikla (joista on muutettuina tullut EY 39 ja EY 42 artikla) – Asetuksen N:o 1408/71 9 a artikla ja 94 artikla – Toisessa jäsenvaltiossa tapahtunut työtapaturma ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa kotijäsenvaltiossa – Työkyvyttömyys)

(2002/C 144/10)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-290/00, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen

käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Johann Franz Duchon ja Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 48 ja 51 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 39 ja EY 42 artikla) tulkinnasta sekä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1), 9 a artiklan ja 94 artiklan tulkinnasta ja pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit S. von Bahr ja M. Wathelet (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 18.4.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Jäsenvaltion sellaisen kansalaisen tilanne, joka ennen tämän valtion liittymistä Euroopan unioniin on tehnyt palkkatyötä toisessa jäsenvaltiossa, jossa hänelle on sattunut työtapaturma, ja joka kotivaltionsa liittymisen jälkeen hakee sen viranomaisilta työkyvyttömyyseläkettä tämän työtapaturman johdosta, kuuluu sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella N:o 118/97, soveltamisalaan.*

- 2) *Asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, 94 artiklan 3 kohtaa luettuna yhdessä EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan 2 kohdan (josta on muutettuina tullut EY 39 artiklan 2 kohta) kanssa, on tulkittava siten, että sen vastainen on Allgemeines Sozialversicherungsgesetzin 235 §:n 3 momentin a kohdan kaltainen kansallinen säännös, jossa säädetään työkyvyttömyyseläkkeen saamisedellytyksenä olevaa odotusaikaa koskevasta poikkeuksesta, kun työkyvyttömyys on seurausta työtapaturmasta – joka esillä olevassa asiassa on sattunut ennen kuin kyseinen asetus tuli voimaan asianomaisessa jäsenvaltiossa – vain siinä tapauksessa, että asianomainen henkilö oli tapaturman sattuessa pakollisesti tai vapaaehtoisesti vakuutettu kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä lukuun ottamatta.*

- 3) *EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan 2 kohtaa ja 51 artiklaa (joista on muutettuina tullut EY 39 artiklan 2 kohta ja EY 42 artikla) on tulkittava siten, että niiden vastainen on Allgemeines Sozialversicherungsgesetzin 234 §:n 1 momentin 2 kohdan b alakohdan kaltainen, yhdessä tämän lain 236 §:n 3 momentin kanssa luettava säännös, jonka nojalla sen viitekauden pidentämiseksi, jonka aikana odotusajan on eläkeoikeuden syntymiseksi täydyttävä, otetaan huomioon ainoastaan*